

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras, 24. pantā minētie aizliegumu pamatu saraksts būvuzņēmējiem piedalīties publiskos līgumos ir izsmeltošs?
- 2) Gadījumā, ja šis saraksts nav izsmeltošs, vai tiesību noteikums, kas ar mērķi nodrošināt valsts saimniecisko darbību caurspīdīgumu nosaka, ka mediju uzņēmuma īpašnieka, partnera, akciju kontrolpaketes turētāja vai galvenā vadītāja statuss ir nesaderīgs ar uzņēmuma īpašnieka, partnera, akciju kontrolpaketes turētāja vai galvenā vadītāja statusu, kuram var piešķirt tiesības izpildīt publisko būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu līgumu par labu valstij vai publiskai juridiskai personai vispārējā nozīmē, lai sasniegtu mērķus, kas ir saderīgi ar vispārējiem Kopienas tiesību principiem, un, vai šāds vispārējs aizliegums piešķirt publiskos līgumus šādiem uzņēmumiem ir saderīgs ar Kopienas samērīguma principu?
- 3) Gadījumā, ja Direktīvas 93/37/EEK 24. panta nozīmē uzņēmēju izslēgšanas pamatu saraksts ir interpretējams kā izsmeltošs, vai arī, ja attiecīgā valsts tiesību noteikuma mērķus nevar uzskatīt saderīgiem ar vispārējiem Kopienas tiesību principiem, vai arī, visbeidzot, ja tajā paredzētais aizliegums nav saderīgs ar Kopienas samērīguma principu, vai iepriekš minētā direktīva (aizliedzot pamatos, balstoties uz kuriem uzņēmēji var tikt izslēgti no publisko līgumu piešķiršanas procedūras, iekļaut tādus gadījumus, kuros līgumslēdzējs, tā vadošie darbinieki (piemēram tādi kā uzņēmuma īpašnieks, kontrolpaketes akcionārs, tā partneris vai vadītājs), vai starpnieki, kas darbojas minēto attiecīgo vadošo darbinieku labā strādā mediju uzņēmumos, kas var nelikumīgi ietekmēt publisko būvdarbu līgumu piešķiršanas procedūru, izmantojot tiem piemītošo vispārējo ietekmi) pārkāpj vispārējos konkurences aizsardzības un caurspīdīguma principu, kā arī EK līguma 5. panta 2. punktu, kas paredz subsidaritātes principu?

Prasība, kas celta 2007. gada 3. maijā — Eiropas Kopienas Komisija/Zviedrijas Karaliste

(lieta C-223/07)

(2007/C 140/27)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — N. Yerrell un P. Dejmek)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva) ⁽¹⁾, un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/50/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 96/48/EK par Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/16/EK par Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību ⁽²⁾, jo tā nav pieņēmusi normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas, vai katrā ziņā nav darījusi šos aktus zināmus Komisijai;

— piespriest Zviedrijas Karalistei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2006. gada 30. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 164, 30.04.2004., 44. lpp.

⁽²⁾ OV L 164, 30.04.2004., 114. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 10. maijā — Eiropas Kopienas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(lieta C-235/07)

(2007/C 140/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — G. Braun, P. Dejmek)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/49/EK ⁽¹⁾ par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK ⁽²⁾ par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK ⁽³⁾ par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva), vai, jebkurā gadījumā, nepaziņojot par šiem pasākumiem Komisijai, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EK Līgums un šī direktīva;

— piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās ir beidzies 2006. gada 30. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 164, 44. lpp.

⁽²⁾ OV L 143, 70. lpp.

⁽³⁾ OV L 75, 29. lpp.